

„Който не постъпи тъй, да му се конфискува имота.“ Мнозина приематъ, че за клевета въ туй законодателство, стоело смъртно наказание. Въ оригинала нѣма подобно нѣщо. Види се, че думитѣ „да му се отнеме храната“ ги тълкуватъ съ смъртно наказание, нѣ по-долѣ стои, „който се осмѣли на подобно, да му се конфискуватъ имотитѣ“. При туй историцитѣ считатъ туй извѣстие на Суида, като легендарно, поради което и отхвърлятъ законодателната дѣятелностъ на Крѣма. Ний обаче, като имаме случай да укажемъ на многобройнитѣ заимствувания, които бѣха направили българитѣ отъ Византия прѣди Крѣма, като вземемъ още въ внимание, че при дворѣтъ на българскитѣ ханове отдавна е имало висши византийски бѣжанци като чиновници и свѣтници на хана, то не можемъ да откажемъ съществуването на закони още тогава въ България. Нека прибавимъ, че Крѣмъ, като се бѣше явилъ прѣдъ Цариградъ, и императорѣтъ му бѣше устроилъ засадата, спаси живота си съ помощта на сестриния си момъкъ, който бѣше отъ византийско потекло, — синъ на Константина Пачика, който бѣше отдавна избѣгалъ отъ Византия и бѣше станалъ зетъ на Крѣма. Така щото българската държава тогава не бѣше лишена отъ високопросвѣтени държавни мъже и свѣтници; а тоя фактъ ни кара да вѣрваме, че дѣйствително въ туй врѣме е могло да стане прѣобразование по сѣдебното дѣло, както станало подобно и съ въоръжаванieto на войската. Слѣдователно въ извѣстието на Суида смѣло може да се види само ехо отъ Крѣмовата законодателностъ. Суида освѣнъ туй ни разказва, че българитѣ сж приели тогазъ и аварския воененъ костюмъ, който имъ се харесалъ много за туй, че билъ красивъ.

Съ успѣха на българитѣ срѣщу аваритѣ въ Паннония, паднали подъ властта имъ и други словѣнски племена, които живѣли около Дунава, и отъ които нѣкои сж се намирали подъ аварското иго. Туй врѣме се счита въ историята ни като моментъ, когато България се расширила по сѣверна посока. Обаче погледитѣ на българитѣ бивали винаги обърнати къмъ югъ въ богатитѣ византийски земи, кждѣто културното население обѣщавало богата плячка. Около 808 г. български войски нападнали на струмския стратегъ. Случило се, че тогава се заплащала надницата на тѣзи наемни войници, та българитѣ като избили стратега съ